

15
O SVETONII
TRANQVILLI VITA.

A ius Suetonius Trāquillus, patrem habuit Suetoniū, cognomento Lenem, tertiadecimæ legionis Tribunū, et Augusti clauium, qui interfuit bello Othoniano: à patre filius Tranquilli cognomen accepisse creditur. Nam cū ille Lenis sit cognominatus, hic eodem significato, non eodem uerbo dictus est Tranquillus. Floruit sub Adriano, utpote illius magister epistolarum. Verū fortuna, quæ lubrica est, refragante, successor ei mox datus, q̄ apud Sabinā imperatoris uxore familiarius egisse ferebatur, q̄ reuerentia domus aulicæ postularct. Vfus est cōtubernio Plinij posterioris: à quo in epistolis admonetur ad uolumina edēda, quæ perfecta, absolutaq; appellat. Cū esset uir doctrina cōpositiore, et elegantia floridiore præditus, scripsit libellū de Grammaticis et Rhetoribus: quem diuus Hieronymus secutus est, texens catalogū scriptorum ecclesiasticorū. De genere uestium, de ludicra historia libros concinnasse memoratur: quorum testimonio utuntur eruditi. Idem de uicijs corporalibus, et de pratoribus uolumina condidit luculēta: in primis uerò ad posteros transmisit duodecim Cesarum uitas, ualde quidem probandas, graphiceq; conscriptas.

ptas: in quo styli genere primas confessione erudito-
 rum haud dubiè occupavit. Opus est emunctum, rea-
 fertumq; eruditione haudquaquam triuiali, & com-
 positissimo ordine distinctum: unde emendatissimus
 ac candidissimus scriptor meruit appellari: cui, ut
 scribit Flavius Vopiscus, familiare fuit, amare breui-
 tatem. Ausonius in epistolio ad Paulinum, librorum
 meminit, quos numero treis Suetonius de regibus
 scripsit. In hoc uerò Caesarum opere, quod erudito-
 rum manibus continenter teritur, est oppidò quàm
 tersus, & sincerissima scriptione præcellens: adeò,
 ut de Suetonio dicere meritò possimus id,
 quod Zeuxis pictor de seipso prodidit:
 inuisurum aliquem facilius,
 quàm imitatu-
 rum.